

ΣΑΝ ΝΑ ΉΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1789 Ο πατέρας Ελάιτζα Κρέιγκ αποστάζει ουσίκι από καλαμπόκι. Θα ονομαστεί «Bourbon», επειδή ο iερωμένος ζούσε στην κομπεία Μπέρμπον του Κεντάκι.

1905 Άγρια σύρραξη στον Άγιον Όρος, μεταξύ ελλήνων και ρώσων μοναχών, με 80 τραυματίες.

1925 Οι οπαδοί της Μπαρτσελόνα γιουχάρουν τον ισπανικό εθνικό ύμνο, κατά τη διάρκεια ποδοσφαιρικού αγώνα.

1982 Τελειώνει ο Πόλεμος στα Φόκλαντς, με την παράδοση των δυνάμεων της Αργεντινής.

1991 Το ΚΚΕ αποχωρεί από τον Συνασπισμό της Αριστεράς και της Προσδόου.

1993 Η Τανσού Τσιλέρ γίνεται η πρώτη γυναίκα πρωθυπουργός της Τουρκίας.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1864 Άλοις Αλτσχάιμερ, γερμανός νευρολόγος. Το όνομά του δόθηκε στην ασθένεια του εγκεφάλου που πλήττει κυρίως τα πλικιωμένα άτομα.

1871 Φ. Τοκάρεφ, ρώσος σχεδιαστής όπλων.

1928 Ερνέστο Τσε Γκεβάρα, αργεντίνος γιατρός και επαναστάτης.

ΘΑΝΑΤΟΙ

1904 Νικηφόρος Λύτρας, ζωγράφος.

1920 Μαξ Βέμπερ, γερμανός οικονομολόγος και κοινωνιολόγος, από τους θεμελιώτες της επιστήμης της κοινωνιολογίας.

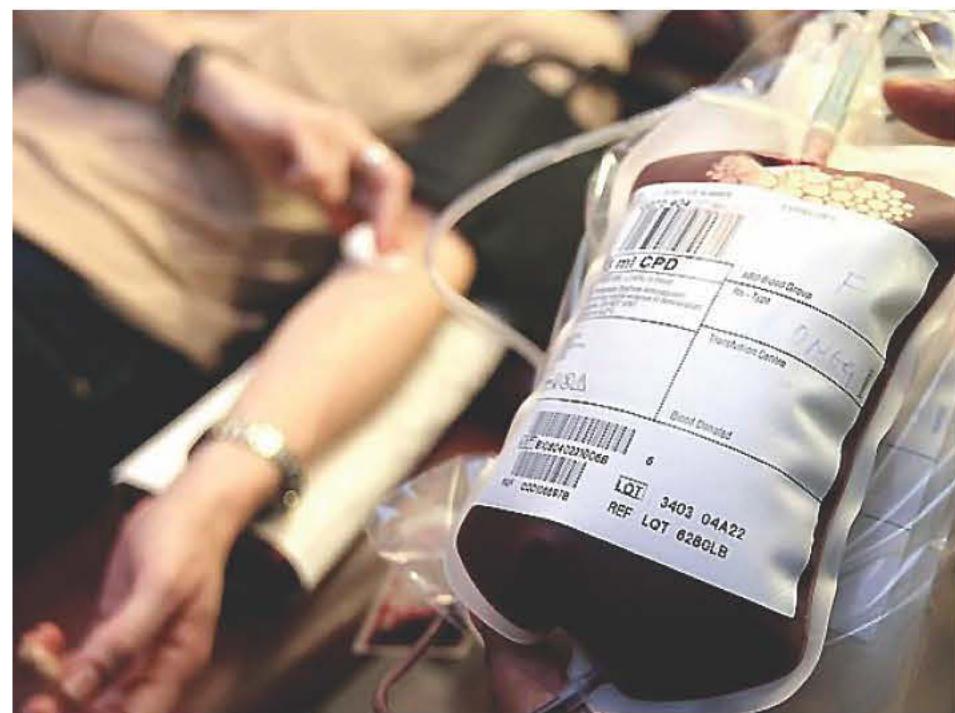
1995 Ρόρι Γκάλαχερ, ψηλανδός ρόκερ.

Παγκόσμια Ημέρα Εθελοντή Αιμοδότη

H14n Ιουνίου καθορίστηκε ως Παγκόσμια Ημέρα του Εθελοντή Αιμοδότη από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας, τον Ερυθρό Σταυρό και την Ερυθρά Ήμισέλπνο, την Παγκόσμια Ομοσπονδία Εθελοντών Αιμοδοτών και τον Διεθνή Οργανισμό Μετάγγισης Αίματος.

Αφορμή στάθηκαν τα γενέθλια του αυστριακού ιατρού Καρλ Λαντστάινερ, που ανακάλυψε τις ομάδες αίματος το 1900 και αργότερα τα ρέζους, τημήπκε δε, με το Nobel Ιατρικής το 1930 για τη σημαντική αυτή ανακάλυψη.

Την ημέρα αυτή τιμάται ο ανώνυμος εθελοντής αιμοδότης και ο αλτρουισμός που επιδεικνύει προς τον πάσχοντα συνάνθρωπό του, προσφέροντας δύο πολύτιμα αγαθά του χωρίς ανταμοιβή: 10 λεπτά χρόνο από τη ζωή του και 400 κ.ε. αίμα από τα 6 λίτρα που διαθέτει. Το μίνυμα του εορτασμού της Ημέρας του Εθελοντή Αιμοδότη δεν είναι μόνο να εξαλείψει την προκατάληψη, το φόβο και την άγνοια γύρω από την αιμοδοσία,

αλλά κυρίως:

- να προσελκύσει νέους εθελοντές αιμοδότες
- να ενθαρρύνει όσο το δυνατόν περισσότερους ανθρώπους να γίνουν κανονικοί αιμοδότες, δηλαδή τακτικοί εθελοντές αιμοδότες
- να μεταγγίσει στη νέα γενιά αιμοδοτών την ιδέα της μη αμειβόμε-

νης Εθελοντικής Αιμοδοσίας.

Κάθε χώρα, για να καλύψει τις ανάγκες της σε αίμα, χρειάζεται 60.000 φιάλες αίμα, σε 1.000.000 κατοίκους και άρα στην Ελλάδα των 10 εκατομμυρίων απαιτούνται τουλάχιστον 600.000 μονάδες, από τις οποίες μόνο το 40% καλύπτεται από εθελοντές αιμοδότες.

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΤΟ ΒΗΜΑ Αποστολίδης Λουκάς Θ.

Στον απόηχο των κοινωνικών κινητοποιήσεων

Ο απολογισμός από τα κινήματα επισπεύσων, ελεύθερων επαγγελματιών και αγροτών είναι φτωχός αλλά και χρήσιμος. Φτωχός διότι η παρέμβαση και η επιρροή των κινημάτων βρίσκεται κλειστές πίσω πόρτες και τα αυτά των κυβερνώντων, οι οποίοι ενσωματώθηκαν πλήρως με τη Μνημονιακή φιλοσοφία. Χρήσιμος διότι γίνεται πλέον κατανοτό ότι χωρίς το πέρασμα από το συντεχνιακό στο πολιτικό δεν πρόκειται τίποτα να αλλάξει σ' αυτόν τον τόπο. Το κίνημα των αγανακτισμένων εκφράστηκε με την έναρξη της μνημονιακής εποχής πολιτικά από ΣΥΡΙΖΑ και την λαϊκιστική εθνικιστική δεξιά (ΑΝΕΛ- ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ). Το ΠΑΣΟΚ κατέρρευσε κάτω από την κοινωνική πίεση και τις σκληρές ρυθμίσεις του 1ου και 2ου Μνημόνιου. Η ΝΔ όντας πιο κοντά στις ακραίες φιλελεύθερες μνημονιακές ρυθμίσεις κρατήθηκε ζωντανή και τώρα ονειρεύεται την παλινόρθωσή της. Η ευρωαριστερά του κ. Τσίπρα και η ευκαιριακή συμπόρευση με την εθνικο-λαϊκιστική δεξιά του κ. Καμένου έχουν πιπτεί ιδεολογικά και πολιτικά. Οι υποσχέσεις τους διαφεύστηκαν. Οι πολιτικές τους και τα μέτρα ντύθηκαν με τον μανδύα των Μνημονίων. Οι παλικαρισμοί και τα μεγάλα λόγια για «έξοντωση» των δανειστών και «σκίσιμο» των μνημονίων έγιναν λόγια του αέρα και κάθηκαν σαν αυταπάτες.

Η διγλωσσία των κυβερνώντων κυριαρχεί στο δημόσιο λόγο και γκρεμίζει κάθε γέφυρα εμπιστοσύνης μεταξύ των πολιτών και της κυβέρνησης. Ο λαός μας χρειάζεται ελπίδα. Μια νέα αφετηρία και εμπιστοσύνη σε κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις που έχουν γνώση των συνθηκών και οι πολιτικές προτάσεις τους έχουν λογική και ευθύνη. Αυτές είναι οι δυνάμεις οι παραγωγικές, οι δημιουργικές που

κρατάνε ακόμα ζωντανή την οικονομία μας και την κοινωνική συνοχή. Είναι οι δυνάμεις που αντιστέκονται στις δικαιοκρατίες, δήθεν ταξικές αριστερές λογικές της φτωχοποίησης όλων των κοινωνικών δυνάμεων. Είναι τραγικό να ακούει σήμερα κανείς κυβερνητικά στελέχη να βαπτίζουν το κρέας ψάρι. Να δηλώνουν ότι οι μνημονιακές ρυθμίσεις απορρέουν από τις αριστερές παρακαταθήκες τους!!! Είναι κρήμα ένα κινηματικό κίνημα στην αντιπολίτευση (ΣΥΡΙΖΑ) να κλείνει οριστικά την πόρτα στα κινήματα. Να χαιρετίζει όμως στις κινητοποιήσεις στο Παρίσι ο προντοφωνάζοντας ότι «εδώ δεν είναι Ελλάδα». Άλλα για τις κινητοποιήσεις στη χώρα μας πα στο καρφί και μια στο πέταλο!!!

Οι δικηγόροι λιδωρίθηκαν για την αποχή τους. Το κίνημα της «γαλότσας» αντιμετωπίσθηκε ως μπόρα που θα περάσει. Οι ελευθεροεπαγγελματίες σαν να μην υπάρχουν. Τα συνδικάτα δεν τα αναγνωρίζουν και δεν τα υπολογίζουν. Η Αυτοδιοίκηση διυστηκών ως ταπεινός ζητιάνος εκλιπαρεί το κράτος για χορηγίες να λύσει τα οργανωτικο-λειτουργικά της προβλήματα. Οι περιφέρειες δεν ακούγονται πλέον στο θεσμικό τους ρόλο στην Ανάπτυξη. Σίγουρα ο λαός μας είναι σαστιμένος και απογοπευμένος. Είναι καιρός όμως πιστεύω να ξαναζωντανέψουμε την εικόνα της Ελλάδας. Με λογική και ευθύνη. Με τόλμη και ρήξεις με τον παρακμακό πολιτικό λόγο και τη διγλωσσία. Στην άκαρη και ανώφελη για τον τόπο παράσταση μιας κυβέρνησης που ψηφίζει νόμους που δεν πιστεύει και πολλάκις τους καταγγέλει χρειάζεται η χώρα μια φωνή λογικής και ευθύνης. Μια στρατηγική συλλογικής προσπάθειας και δράσης. Ένα βήμα υπέρβασης των κομματικών τειχών από τις πηγεί-

ες του ΠΑΣΟΚ, ΠΟΤΑΜΙ, ΔΗΜΑΡ κ.ά. Ένα βήμα για την ανάδειξη μιας συλλογικής πηγείας που θα κτίσει σοβαρές γέφυρες επικοινωνίας και εμπιστοσύνης με τις κοινωνικές δυνάμεις που αγωνίζονται και τις παραγωγικές δυνάμεις που δίνουν τη μάχη της ανάπτυξης της χώρας μας.

Είναι γι' αυτό είναι ανάγκη να περάσουμε από τις επιμέρους διεκδικήσεις στο πολιτικό πεδίο και στην ανάδειξη ενός νέου πολιτικού κινήματος. Με θετικό πρόσημο για την Αναγέννηση της χώρας. Να κτίσουμε ένα Κοινό Πρόγραμμα Ανασυγκρότησης Παραγωγικής Θεσμικής και Κοινωνικής με ορίζοντα το 2021.

Το 3ο Μνημόνιο με τις ρυθμίσεις του γκρεμίζει κυριολεκτικά τα μικρομεσαία κοινωνικά στρώματα, τα νοικοκυριά και σκοτώνει τα όνειρα για μια νέα Ελλάδα. Αποτελείται ότι το 1ο και 2ο Μνημόνιο άφησαν ακόμα ζωντανό και δημιουργικό. Η κινοοστρίδα των μέτρων οδηγεί και νέα κοινωνικά στρώματα στη φτωχοποίηση. Ο κόσμος της επιστήμης, της εργασίας, της παραγωγής, τη Τ.Α., τα Συνδικάτα και οι κοινωνικοί και επαγγελματικού φορείς μπορούν να συνδιαμφώσουν ένα Εθνικό Σχέδιο Αναγέννησης της Ελλάδας. Κουράσθηκαν οι πολίτες να αναζητούν και να ελπίζουν σε εθνοσωτήρες. Η κοινωνία έχει τη δύναμη και την ικανότητα να αλλάξει την πορεία της χώρας. Χρειάζονται πολιτικές πρωτοβουλίες που θα ανάψουν την σπίθα. Η κοινωνική δυναμική μπορεί να αναδείξει συλλογικές πηγείς, ικανές να δώσουν λύσεις και προοπτική στα μεγάλα εθνικά, οικονομικά και κοινωνικά ζητήματα. Η διγλωσσία στο δημόσιο λόγο, οι αυταπάτες, οι άγονες σκιαμάχες μεταξύ κυβέρνησης και μείζονος αντιπολίτευσης, οδηγούν τη χώρα σε νέα αδιέξοδα και διχασ